

HÚSVÉT ÁLDÁSA – 1. Jézus mint helyettesítőnk

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege

KSZE Békevár szolgálat, 2021. 03. 22.

Drága mennyei Atyánk, az Úr Jézus Krisztus szent nevében megköszönjük a megtartó és helyreállító kegyelmedet. Megköszönjük az Úr Jézus Krisztust, akit elküldtél és feláldoztál értünk, aki helyettünk volt a kereszten, hogy elszenvedje mindazt, amit nekünk kellett volna. Hálát adunk, Úr Jézus, hogy a megváltás során te bevégezted a munkát. Magadra vetted a bűnt, a betegséget, a fájdalmat és minden átkot, ami Ádám bukásakor jött be a földre. Köszönjük a szabadításodat. Köszönjük, Uram, a te erődöt, az erőmegnyilvánulásokat, a jeleket és a csodákat, hálát adunk a Szent Szellem munkálkodásáért, az ajándékok működéséért és köszönjük neked, hogy nyitogatod a szíveket, hogy meglássák a Te dicsőséges voltodat és Hozzád térjenek. Beszólítjuk Jézus nevében északról, délről, keletről és nyugatról az elveszetteket, mindazokat, akik a szellemi kapcsok által idekötöttek. Köszönjük, Uram, a Te jelenlétedet, az érintésedet. Köszönjük, hogy a mai napon is történnek szabadulások, gyógyulások, és hálát adunk, hogy a gyógyító kenet máris működésben van. Köszönjük a kijelentés, bölcsesség és a tisztánlátás szellemét és hálát adunk, hogy elvezetsz bennünket az Ige mélységébe. Köszönjük, Úr Jézus, hogy veled együtt ott lehettünk a kereszten, veled együtt eltemettünk, feltámadtunk és a hatalom királyi székébe ültettünk és ezáltal mint királyok uralkodunk ebben az életben, mert azt a diadalt, amit megszereztél a pokolban, azt nekünk adtad. Köszönjük, Uram, a békességedet, köszönjük, hogy Te az élet oldalán állsz és támogatsz bennünket, és minden rossz dolgot, ami bennünket ért, Te jóra tudod fordítani és ezt meg is teszed a Jézus nevében. Ámen.

Köszönts a szomszédodat és emlékeztess arra, hogy Isten az átkot áldássá tudja fordítani! Halleluja! Mondd el a szomszédodnak azt is, hogy Istennek egy jó terve van számodra! A dicséreteken már hallottátok, hogy közeledik a húsvét. Jövő héten úrvacsora lesz, ne felejtsetek el! Megemlékezünk az Úr Jézus haláláról és feltámadásáról.

A mai tanítás címe pedig a „Jézus mint helyettesítőnk”. A helyettesítés egy megszokott forma, mert a mai üzleti világban azt mondják, hogy „majd küldöm az ügyvédemet” vagy „rábízom a jobb kezemre”, de ha tudtok még példákat, akkor szívesen fogadom azokat. A lényeg az, hogy van olyan, hogy helyettesítés. Van olyan is például, hogy ha egy családban beteg gyermek van, akkor az édesanyja azt mondja, hogy „én szívesen átvenném a gyermekemtől a betegséget, a fájdalmát, ha lehetne”, de ezt nem lehet. Egy esetben volt ez lehetséges, a kereszten, amikor az Úr Jézus minden átkot, az emberiség betegségét és fájdalmát magára vette.

Az irodalomban is találkoztunk már helyettesítéssel, a *Köszívű ember fiaiban*, mint kötelező olvasmányban, ahol az Edmund volt az Ödön, az Eugén pedig a Jenő, és mivel hasonlatos volt az Edmund és az Eugén név, ezért összekeverték a hatóságok. Amikor Jenő, a kisebbik testvér kapta kézhez az idézést, akkor ő magára vállalta az ítéletet, a halált, hogy a bátyja a családjával, a gyermekével és a feleségével élhessen. Ez is egy helyettesítés volt gyakorlatilag. A hatóságok belekeveredtek a nevekbe és nem vették észre ezt a helycserét, ezt a szerepcserét.

Az ember az Édenkertben elbukott. Ádám felségárulásával bejött a bűn, és maga is bűnt követett el, bűnössé vált, a bűnnek pedig van ára és a tartozást pedig előbb-utóbb rendezni kell. Isten a megváltási tervében ezt úgy munkálta ki, hogy Jézust elküldte a földre helyettesítőként, hogy az embert helyettesítse és átvállalja mindazt, ami az emberre várt volna: a bűnt, a betegséget, a fájdalmat, a szegénységet és minden átkot, ami a bűnbeeséssel jött be a földre, hogy Jézus ezt vegye magára és semmisítse meg.

Az ószövetségi áldozat egy előkép, ami úgy szólt, hogy minden évben a főpap két áldozati állatot áldozott fel. Az egyik bak vérével meghintette a Szentek Szentjét és a frigyládát, ami

egy évre elfedezte a nép bűnét. Az újszövetség hajnalán Jézus esetében a szent vér kiontása nem elfedezte, hanem egyszer és mindenkorra eltörölte a bűnt. Tehát ezért mondhatjuk azt, hogy szabadok vagyunk és ezért a látható körülményeink ellenére is örvendeznünk kell annak az örömhírnek, ami itt olvasható a Bibliában. A másik bak esetében pedig a főpap rátette a kezét, ráolvasta Izrael népének az egész éves bűnét, és ezt a bakot kiküldték a pusztába, hogy elvigye, elhordozza a nép bűnét. Ezt is minden évben ismételni kellett.

Az újszövetség és a Jézus kereszten bevégzett munkája pedig egyszeri és mindenkori. Mindezt azért tervezte el így Isten, és azért vállalta az Úr Jézus a keresztfát és a vele járó szörnyűségeket, hogy bennünket ne érjen ítélet, hogy megváltson és szabadabbá tegyen minket. Isten úgy tekint erre a helyettesítő munkára, hogy a megváltási terv minden egyes lépésénél mi is ott voltunk Jézussal együtt. Tehát Isten úgy tekint ránk, mintha mi is ott lettünk volna. Azt mondja a Biblia, hogy Vele együtt, Jézussal együtt megfeszítettünk, eltemettünk, feltámadtunk, felemeltünk és együtt ültettünk Ővele a mennyekben. Ez egy gyönyörű sorozat, mert ebből kell azt meglátnunk, hogy milyen hatalmi helyen vagyunk, mint újjászületett keresztények.

1. HELYETTÜNK, ÉRTÜNK

Elkezdtem keresni a Bibliában azt, hogy *helyettünk* tette ezt Jézus, de a *helyettünk* szót nem találtam. Nem találtam olyat, hogy *helyettünk* vagy *helyettesít*. Találtam mást: azt, hogy *értünk*. A Strong számozás szerint az 5228-as szó a birtokos esettel párosítva azt jelenti, hogy *–ért* (tehát valamiért, pl. emberért), aztán azt is jelenti, hogy az *érdekében*, a *javára* és *helyett*. Így már megtaláltam azt a szót, hogy *helyette*. Tehát az *érdekében* szó ennyi értelemben használatos. Ebből a felsorolásból, ebből az értelmezésből ez a két szó az, ami a szívemhez közelebb áll, hogy az ember *érdekében* tette, az ember *helyett* vállalta a megpróbáltatásokat a keresztfánál, és itt van a *helyett*. Jézus a helyettesítőnk volt.

Ma elég sok Igét nézünk meg. Lehet, hogy csak a jegyzetelést tudnám javasolni, mert így jobban tudnánk haladni, és így az Igét otthon is meg tudjátok nézni. A 1János 3,16-ban kezdjük és az első fő címszavunk ez a bizonyos „értünk”, amit mondhatunk úgyis, hogy *helyettünk*, mert ezek szinonimák. Mert Isten terve az volt, hogy Jézust a helyünkre állítsa és ne bennünket érjen az ítélet, hanem az Ő Fiát.

1János 3,16.

16. Arról ismertük meg a szeretetet, hogy Ő az ő életét adta értünk: mi is kötelesek vagyunk odaadni életünket a mi atyánkfiaiért.

Tehát a szeretet ad. Isten adta nekünk a Fiát szeretetből, és karácsonykor azt ünnepeljük, hogy megszületett az Úr Jézus. A szeretet mindig ad. A legnagyobb adakozó Isten, mert képes volt a Fiát feláldozni értünk. Erre ember nem lenne képes. Jézus az életét adta értünk. Tudta, hogy mit vállal, tudta, hogy miért jön, csak ez el volt fedve, hogy az ellenség ne tudja kiszimatolni és megakadályozni a megváltás tervének a megvalósulását. Azt mondja az Ige, hogy Jézus az életét adta értünk, *helyettünk*, és mi is adjuk oda az életünket. De ezt nem szabad félreértelmezni, hogy úgy adjuk oda az életünket, hogy meghaljunk, hanem az életünkkel szolgáljunk Istennek. Tehát ennek az értelme az, hogy mi az életünkkel szolgáljunk mások felé. Ha nem élnénk itt testben a földön, akkor Isten nem tudna bennünket használni.

Nem is olyan túl régen elhangzott az is, hogy valamilyen céllal vagyunk itt a földön. Mindig valamilyen céllal jön az ember a földre, de most az utolsó időkben, hogy mi pont ebben az időkorszakban élünk, ezzel Istennek valamilyen célja van. Mert Isten szeretné az Ő népét, az Ő gyermekeit használni az elveszetteknek a megmentésében, és ennek nagyon sok formája van. Előzőleg azt mondtam, hogy Isten az őrállókat keresi, most pedig azt mondom, hogy keresi azokat, akik az Ő tervét, az Ő akaratát véghez vinnék. Aztán keresi Pistit, Marcsit, Jóskát, ha netán ők nem engedelmesek, akkor megy tovább Sárahoz, Katihoz, Palihoz.

Tehát Isten addig keres, amíg meg nem találja az Ő emberét egy bizonyos feladatnak az elvégzésére. (Isten így talált rá Máriára is.)

Pál is azt mondta, hogy „*szorongattatom e kettő között*”, mert kapott betekintést a mennybe, hogy odaát sokkal jobb, tehát érdemes lenne elköltözni e földi életből. Azt mondja Pál, hogy „*szorongattatom e kettő között, de tiérettetek szükséges, hogy itt maradjak*”. Jó pár pásztortársunk is elköltözött már az Úrhoz és ilyenkor csak örvendezni lehet, hogy egy jobb helyen vannak, mint mi. Csak egy a probléma, hogy Isten már nem tudja őket itt a földön a használni. Legutóbb egy pásztortársunk Dorog környékén költözött haza az Úrhoz és nagy úr támadt az imaszolgálatban, mert ő egy nagy imaharcos volt. Az Úrnak kell keresni helyette valakit, akit betesz arra a helyre, és lehet, hogy csak többek által tudja a kiesett személyt pótolni. Tehát fontos, hogy itt a testben éljünk és elvégezzük a munkát, amit ránk bízott az Úr. Menjünk a Római levél 5. fejezet 8-as verséhez. Megint csak azt látjuk, hogy a szeretet ad.

Róma 5,8.

8. Az Isten pedig a mi hozzánk való szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus érettünk meghalt.

Ki adott előbb? Mi, vagy Isten? Isten, mert itt azt mondja az Ige, hogy Jézus már akkor meghalt érettünk, amikor még bűnösök voltunk, tehát mi még sehol sem voltunk, de Jézus már meghalt értünk. Meghalt, azzal a céllal, hogy helyettünk átvállalja a büntetést. Megint csak itt van, hogy a szeretet ad. Tehát Isten előbb adott, úgyhogy ha mi követni akarjuk Istent, akkor nekünk is sokféle tekintetben adakozónak szükséges lenni, szolgálni az időnkkel és egyéb más erőforrásainkkal az Evangéliumot.

Azt mondja az Ige, hogy Jézus az életét adta értünk, és Isten a bukást ezáltal tudta helyreállítani. Vannak emberek, akiknek ha nincs kellő megértésük, akkor érdekes kérdéseket tesznek fel. Ez egyáltalán nem baj, inkább dicséretes dolog, hogy kérdeznek. Szokták mondani, amikor húsvét környékén jönnek a tévében a Jézus életéről szóló filmek, a keresztre feszítésről szóló filmek és egyebek, hogy „Hát már akkor is voltak ilyen szörnyű emberek, hogy ezt megtegyék Jézussal”. Ez volt Isten terve! Valakiknek ezt meg kellett tenni. Ők nem tudták, hogy mit tesznek, de Isten terve így valósult meg. Aztán volt egy másik kérdés régebben egy idős nagymama részéről, hogy „Jézus miért nem tudott angyalokat hívni, hogy levegyék a keresztről?” Tudott volna hívni. Le is tudták volna venni. Hány természetfeletti csodát tett Isten ereje az Ő életében és a szolgálatában? De ha Jézus nem végzi be a munkát, akkor nincs megváltás, nincs üdvösség, nincs bűneltörlés, nincs átok alól való megváltás, nem mehettünk volna soha a mennybe. Tehát valakinek el kellett végezni ezt a munkát. Ez egy isteni terv, amit Jézus beteljesített. Ezt nem látja még mindenki tisztán.

Az 1Korinthusi levéhez lapozunk az 5. fejezethez. Lehet, hogy a régebbi időkben ti is készítettetek otthon kenyeret, ugye? Még az én időmben, az én gyerekkoromban volt házi kenyér. Kellott hozzá kovász. Kicsit a kovászáról olvassunk.

1Korinthus 5,6–8.

6. Nem jó a ti dicsekedésetek. Avagy nem tudjátok-e, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti.

7. Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, hiszen kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.

8. Azért ne régi kovászszal ünnepeljünk, sem rosszaságnak és gonoszságnak kovászával, hanem tisztaságnak és igazságnak kovásztalanságában.

Megnéztem a szavak a jelentését. A *kovász* szó kelesztést és erjesztést jelent. A *kovásztalan* szó jelentése pedig nem romlott és nem erjedt. Van olyan, hogy kovásztalan kenyerek ünnepe. A másik szó a *gonosz*, amely azt jelenti, hogy romlott, hitvány.

Krisztus megáldoztatott érettünk. Ez a megáldoztatott szó azt jelenti, hogy áldozatot mutatott be. A másik jelentése pedig az, hogy levágatott, megöletett, mint a húsvéti bárány.

Tehát Jézus gyakorlatilag bemutatta az áldozatot Isten oltárán. Úgymond levágatott, mint húsvéti bárány, mert az életét áldozta fel.

A kovásról annyit mondanék, hogy a kovász az egy idegen anyag, amit ha beletesznek a tésztába, utána soha többet nem lehet kivenni, mert elvegyül a tésztában. Ezért nem szabad, hogy beengedjük a világi dolgokat, a gonosztságot és a sötétséget és minden olyat, ami nem Istentől van, mert az ember könnyen belemerül abba. Átitatja. Inkább azt javasolja az Ige, hogy kovásztalanul éljünk, azaz ne legyünk romlottak és ne legyünk erjedtek, tehát maradjunk meg Istennek a tisztaságában. A kenyérbe persze kell a kovász. ☺

Menjünk tovább a 2Korinthus 5,21-hez. Tudjuk, hogy Jézus büntelen volt. Karácsonykor beszéltünk arról, hogy miért kellett neki szeplőtelen módon fogantatnia és megszületnie. A válasz az, hogy azért kellett, mert ha Jézus férfitől született volna, ha földi ember lett volna az apja, akkor az eredendő bűn Jézusba is átöröklődött volna. Márpedig a húsvéti báránynak tisztának kellett lennie, szentnek kellett lennie és szeplőtelennek, mert különben nem tudott volna helyettesítő feladatát ellátni. Ezért volt szükség a szeplőtelen fogantatásra, hogy Mária „edénye” kihordozza és megszüljje a Szent Szellemtől mint apától azt a fiúgyermeket. Tehát Jézus büntelen volt. Azért tudott büntelen lenni, mert nem volt földi apja. Az áldozat, vagyis az áldozati bárány csak büntelen lehetett. Isten így oldotta meg a megváltást, és nagyon tökéletesen tette. Ami Tőle van, az minden tökéletes. Jézus büntelenül állt a bűnös helyére. Helyettesítette a bűnös emberiséget.

2Korinthus 5,21.

21. Mert azt, aki bünt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.

Még mindig ott tartunk, hogy *értünk, helyettünk*. Ennél a gondolatsornál vagyunk. Tehát Jézus magára vállalta az emberiség bűnét, az átkot. A következő versünkben olvassuk azt a Galata 3,13-ban, hogy Jézus elhordozta az átkot.

(Megjelent egy gyógyító kenet a bal forgóban, igen erőteljes gyógyító kenet. Köszönjük, Uram, az erőmegnyilvánulásokat!)

Galata 3,13.

13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, a ki fán függ.

Tehát Isten átokká tette Jézust azért, hogy rátette a világ bűnét, ugyanúgy, mint ahogy az ószövetségben a második bakkal eljártak. Ezt említettem ma már. A szertartás során a főpap rátette a kezét a bűnbakra, ráolvasta a nép egyéves bűnét és kiküldte a pusztába, ahol a vadállatok felfalták a szerencsétlen állatot, de a nép közül kivitte a bűnt. Tehát ha Jézus átokká tétetett érettünk és elhordozta az átkot, akkor mi szabadunk vagyunk. Ugye? Szabadok vagyunk az átoktól. Az átok háromszoros. Mert az 5Mózes 28. fejezet elég hosszan leírja és taglalja, hogy aki hallgatott Isten szavára az áldott volt, aki nem hallgatott Isten szavára, arra átkok szálltak. Az átok pedig a betegség, a szegénység és a szellemi halál, ami nem más, mint az Istentől való elkülönülés. De itt a Galata 3,13-ban érvényét veszti az átok, mert Jézus elhordozta az átkot.

Az utolsó versünk ebben az *értünk, helyettünk* című felsorolásban a Titusz levelében található. Megint csak az ajándékról van szó, hogy Isten a Fiát ajándékozta nekünk és Jézus pedig Önmagát ajándékozta nekünk, azaz feláldozta magát helyettünk, értünk és a mi érdekünkben.

Titusz 2,13–14.

13. Várván ama áldott reménységet és a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését;

14. Aki önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson magának egy saját népet, jó cselekedetekre igyekezőt.

Nem is számoltam meg, hogy hány Ige volt az *értünk, helyettünk* kategóriában, de azt hiszem, láthattuk azt, hogy Isten az élet oldalán áll. Aki az ember életét meg akarja lopni, az a

tolvaj, más néven az ördög, mert meg van írva a János 10,10-ben, hogy ő azért jön, hogy öljön, lopjon és pusztítson. Az ördög gyilkos, Isten pedig az életadó.

Tehát Jézus önmagát ajándékozta értünk, ami az jelenti, hogy kivált, váltságdíjat fizet, hogy bennünket kiváltson. És Ő az életével fizette meg a váltságdíjat. A Webster szótár tovább elemzi ezt a szót. Azt mondja, hogy visszavásárol. Az Édenben a bukáskor az ember kiesett Isten jelenlétéből, Isten kegyelméből, az Istennel való közösségből, elbukott. Jézus pedig az ár kifizetésével vissza tudta vásárolni az embert, hogy visszaállítsa abba a pozícióba, amibe volt az Édenkertben. Kezdetben az ember egy hatalmi pozíciót kapott Istentől, hogy uralkodjon a földön és kiterjessze ezt a gyönyörűséges Édenkertet az egész földre. A szótár szerint azt is jelenti, hogy a fogságból kiszabadít váltságdíj megfizetéssel. Ilyesmiket a tévében is látunk, elrabolnak embereket és utána váltságdíjat kérnek érte, mert így akarnak pénzt keresni emberek, mert ott is ugyanez történik, hogy pénz fejében szabaddá válik az ember. Pontosabban egy bizonyos díj kifizetése ellenében, ami lehet személycsere, lehet pénz, meg lehet bármi más.

(A jobb combban jelent meg a gyógyító kenet.)

Tehát elég sok Igével alá tudtuk támasztani azt, hogy Jézus helyettünk volt a kereszten. Helyettünk felvállalta a büntetésünknek az árát. Azt hiszem, hogy ilyen megvilágosításban talán még ti sem mélyültetek el ennyire az Igében. Na, nézzük tovább a pontokat.

2. MEGFESZÍTETTÜNK

A következő pontunk a felsorolásban a *helyettünk, értünk* után a *megfeszítettünk* Jézussal együtt. A Római levél 6. fejezetéhez megyünk.

(Most a fogazatban jött a gyógyító kenet, a felső részben, meg a lapocka környékén jelent meg. Köszönjük, Uram, a munkálkodásodat!)

Tehát a Római levél 6. fejezet 5–6-os versei.

Róma 5,5–6.

5. Mert ha az ő halálának hasonlatossága szerint egygé lettünk vele, úgy feltámadásáé szerint is egygé leszünk.

6. Tudván azt, hogy a mi ó emberünk ő vele megfeszítettet, hogy megsemmisüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek.

Megnéztem a *megfeszítettünk* szó, ami a Strong szótár szerint a 4957-es szó, és ugyanez a szó található meg a Galata 2,20-ban is. Most ellapozunk a Galata 2,20-hoz. Itt egyértelműen és tisztán ugyanezt alá tudjuk támasztani, hogy Krisztussal együtt megfeszítettünk. Így kezdődik a gyönyörű ígevers:

Galata 2,20.

20. Krisztussal együtt megfeszítettetem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta értem.

Azért mondhatja Pál, hogy Krisztussal együtt megfeszítettetem, mert Isten szemében ott volt Pál is, ott voltál te is, meg én is. Isten szemében mindannyian ott voltunk. Ezért nem bennünket terhel a bűn zsoldja. Tehát az Atya úgy tekint ránk, mintha mi is ott lettünk volna Jézus minden egyes állomásán, a kereszten, az eltemetésénél, a feltámadásánál, a mennybe ültetésénél. Mert mi, akik elfogadtuk az Úr Jézust életünk Urának, gyakorlatilag egygé váltunk, egybeolvadtunk vele, és ahol Jézus volt, ott voltunk mi is Isten szemében.

3. ELTEMETTETTÜNK

A megfeszítés után mi következett? Az eltemetés, a sír. Most visszamegyünk a Római levélhez, a 6. fejezethez. Először a Róma 6,3-tól olvassuk a 4. versig.

Róma 6,3–4.

3. Avagy nem tudjátok-e, hogy a kik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg?

4. Eltemettettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

Most nézzük a 8-as verset.

Róma 6,8.

8. Hogyha pedig meghaltunk Krisztussal, hisszük, hogy élünk is Ővele.

Itt azt a részt emeljük ki, hogy Ő vele együtt meghaltunk, és ha valaki meghalt, akkor azt el kell temetni, tehát mi el is temettettünk Ővele együtt. Ezek a gondolatsorok, amiket felolvastunk, gyakorlatilag már előre vetítik a következő lépéseket, mert valamikor egy igeverben több megvilágítás is előjön. Az *eltemettettünk* részhez tartozik még a 2Kolossé 2,12. És az eltemettetést követően történt Jézus diadalmas győzelem a pokolban, amikor Jézus az ellenséget megruházta, megkötötte, megbénította, lefegyverezte, pontosabban legyőzte. Az a bizonyos diadalmenet, ami olvasható a Kolossé 2,15-ben, az a mi részünkre is jóvá lett írva. Ebben a bizonyos diadalmenetben mi is ott voltunk Isten szemében. Olvassuk a Kolossé 2,12-t.

Kolossé 2,12.

12. Eltemettettvén Ő vele együtt a keresztségben, a kiben együtt fel is támasztattatok az Isten erejébe vetett hit által, a ki feltámasztá Őt a halálból.

És akkor a 15-ös verset olvassuk hozzá, ha már szóba jött.

Kolossé 2,15.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Tehát Jézussal együtt eltemettettünk! És itt olvastunk egy diadalmas győzelemről ez, ami a pokolban történt, amikor Jézus az ellenséget megsemmisítette. Egy megsemmisítő csapást mért rá. Igaz, hogy az ördög azt gondolta, hogy na, végre Jézus bűnt követett el és vihetem a pokolba! Körülbelül ez olyan volt, mint a trójai faló, azt is becumizták. A katonák bementek a falóba, majd a város lakói behúzták az ajándéknak hitt falóvat a városukba. A katonák pedig éjszaka kimásztak és legyőzték a város lakóit meg a seregét. A pokolban is az történt, hogy az ördög örömmel fogadta Jézust a pokolban: Most már az enyém Jézus! De bizony az ördög legyőzetett Jézus által. Jézus és mi is Ővele együtt el lettünk temetve, majd megtörtént a diadal. Mi a következő lépés? A feltámasztás.

4. FELTÁMASZTATTUNK

Tehát feltámasztattunk Krisztusban!

Kolossé 2,12–14.

12. Eltemettettvén Ővele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támasztatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból

13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnötöket,

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

Feltámasztattunk Krisztussal együtt, mégpedig egy új életre. Mi által? Azáltal, hogy nincs adósság. Az adóslevél (törvény) fel lett szegezve a keresztre. Köszönjük, Urunk!

(Nagyon erős ez a gyógyító kenet a jobb lábban, most megy le a combból a térdbe és a láb-szárba. Átjár! A Szent Szellem őrzőjét végez a testünk határain, ahogy mondja az Ige. Köszönjük Istennek!)

Tehát nincs adósságunk, a mai nyelven úgy mondják, hogy nincs priuszunk. Bűntelenek vagyunk, tiszták, mert igazzá váltunk Isten szemében a szent vér tisztító ereje által. Folytassuk tovább a feltámasztattunk részt az 1Korinthus 6,14-ben. Ez egy kis ige-túra, örömmel gyűjtöttem ezeket ki, mert ilyen összeállításban azt hiszem nem lett még elétek tálalva.

1Korinthus 6,14.

14. Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az Ő ereje által.

Egyértelműen benne van, hogy minket is. Illetve minket már feltámasztott, mert elfogadtuk az Úr Jézust. Az emberek, az elveszettek, amikor elfogadják az Úr Jézust, akkor egy új életet kapnak, azaz átkerülnek a sötétség hatalmából a világosság országába. Ilyenkor egy rendszerváltás történik az életünkben. Most, ahogy foglalkoztam a házassági anyaggal, a Biblia azt mondja, hogy nem jó, nem célszerű a felemás iga. Főként, ha tudatosan csinálja valaki, hogy én keresztény vagyok, a leendő párom meg még nem, de akkor is szeretem, és fussunk neki. A probléma ott van, hogy más a főnökük. Az egyiknek az Úr Jézus a főnöke, a másiknak az ördög, és az apóssal előbb utóbb összekötik a bajuszt. Ezért nem szerencsés a felemás iga. Nem tilos, de rossz dolgok jönnek ki belőle, mert a keresztényre hatással lesznek a sötétség erői, el fogják nyomni. Lapozzunk az 1Korinthus 15,22-re, ez kimondottan már az újjászületéssel foglalkozik, legalábbis arra utal, és azt vetíti előre.

1Korinthus 15,22.

22. Mert amiképpen Ádámban mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban mindnyájan megeleveníttetnek

A megelevenítés az új életet jelenti, a krisztusi új életet, a fentről származó életet Istentől. Istentől csak élet származik.

Efézus 2,1. 5–6.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Tehát, ahogy Krisztust megelevenítette Isten, mert Krisztus ugye kétszeres halált szenvedett. Egyrészt szellemi halottá vált, amikor a bűn súlya ráhelyeztetett, másrészt meg a fizikai halál a kereszten. Ezért mondja a Biblia többes számban, hogy Ő kettős halált halt. De a Szent Szellem lement a mélységbe (pokolba) és megelevenítette Őt. Azt mondja az Írás, hogy vele együtt bennünket is, ezért új életre keltünk! Ez előrevetíti, hogy majd egy trónon ülünk Jézussal, de ez egy másik rész lesz majd, most maradjunk még a felemeltetésnél.

5. FELEMELTETTÜNK

Három Igét mondok, amikor Jézus a mennybe felemeltetik, ezt otthon megnézhetitek. Apostolok cselekedetei 1,9–11, amikor az apostolok szeme láttára Jézus felemeltetik a felhők közé. Aztán az 1Timótheus 3,16 úgyszintén erre utal. Illetve az 1Péter 3,22 is. Egy isteni felemeltetés volt, egy mennybemenetel, a többi versek csak utalnak erre. Az Efézus 4,8-ban nézzük meg, ami árnyaltan azt mutatja, hogy Jézussal együtt mi is felemeltettünk. A többi igevers még alá fogja még jobban támasztani ezt.

Efézus 4,8.

8. Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.

Ez a „fogoly” szó egy másik fordításban úgy szól, hogy „fogolyzsákmány”. De ezek azok a foglyok a Biblia tudósok szerint, akik Ábrahám kebelében várakoztak arra az időre, arra az időpontra, hogy a mennybe juthassanak. Merthogy az ószövetségben még nem lehetett egyenesen a mennybe menni, hiszen akkor még nem volt megigazulás, nem volt tisztító vér. Jézus csak utána készítette el az utat a számunkra a mennybe. De az ószövetségben volt egy várakozó hely az elhunyt, istenfélő emberek számára. Odament Lázár is, azt mondja az Ige, hogy az angyalok odavitték Ábrahám kebelére. Amikor Jézus feltámadt, akkor azok az emberi szellemek Ővele együtt mind mentek a mennybe, őket vitte magával. Feltámasztotta őket, akik ott várakoztak ezen a várakozó helyen.

6. EGYÜTT ÜLTETTÜNK

Jézussal együtt mi is feltámasztattunk majd felemeltettünk.

Efézus 2,6.

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Ez egyértelművé teszi, hogy vele együtt ültettünk mi is. Ha feltámasztott és ülünk az Úr Jézussal együtt az Atya jobbán, akkor fel is kellett, hogy emeltessünk. Számomra ez teljesen egyértelmű. Az újjászületett keresztények ugyanazon a hatalmi helyen ülnek, mint az Úr Jézus, ami nem más, mint az Atya jobbján. A jobb oldal pedig a hatalom helye! Még egy igeverset találunk ehhez, a 2Korinthus 4,14-et. Mert a Biblia azt mondja, hogy két vagy három igeverssel támaszunk alá dolgokat, nehogy félreértelmezzünk valamit is.

2Korinthus 4,14.

14. Tudván, hogy aki feltámasztotta az Úr Jézust, Jézus által minket is feltámaszt, és veletek együtt előállít.

Tehát a feltámadáson már túl vagyunk. Az „előállít” szót néztem meg egy kicsit jobban, ami azt jelenti, hogy színe elé állít, mellé állít, rendelkezésre bocsát, vagy együvé helyez. Talán ez az „együvé helyez” fejezi ki leginkább azt, hogy mi is ott ülünk Jézussal azon a trónon, amit az Atya készített az Ő Fia számára. Miből lehet ezt tudni? Például a Róma 12,5 versből, hogy Krisztussal egy Testet alkotunk. Mert ahol a te fejed van, ott van a többi testrészed is. Ha az ágyikóban van a fejed, akkor a többi testrészed is ott van. Ha a fürdőkádban van a fejed, akkor a többi részed is ott van. Mert nem lehet különválasztani a testet a fejtől, az egybetartozik.

Róma 12,5.

5. Azonképpen sokan egy Test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk

Tehát egy test vagyunk Krisztussal, az 1Korinthus 12. fejezet több helyen taglalja, hogy egy Test vagyunk Krisztussal.

Ha pedig egy Test vagyunk, akkor nekünk is ott kell lenni jogilag, ahol az Úr Jézus. Azon a hatalmi helyen. Amikor ezt a keresztények megértik és tudatosítják, hogy bizony nekünk királyként illene uralkodni, akkor elkezdnek uralkodni és rendeleteket hozni. Például fél hatra haza akarok érní, hogy még ide is érjek az alkalomra!

Tehát Jézus értünk halt meg, hogy megváltson bennünket az átok alól, amit gyakorlatilag Ádám felségárulása idézett elő. Ezzel engedte be a földre az örök ellenséget. Mert az ördög egyfolytában Isten ellensége. A mennyben fellázadt Lucifer, a magas rangú arkangyal, ezért onnan ki lett vetve, mert a lázadást Isten nem tűri és ő azóta Isten ellensége. Meg az ember ellensége is, mert az ember Isten teremtménye. Úgyhogy egyfolytában el akarja gáncsolni az embert. De ha el is gáncsolna véletlenül, akkor felállunk, mert ha jönne az úthenger, akkor kivásalna.

(A derék alsó sávjában van gyógyító kenet, végig. Igen munkálkodik az Úr rajtatok!)

7. URALKODUNK ŐÁLTALA

Tehát Jézus helyettünk függött a kereszten, kifizette a megváltásunknak az árát, amit mi nem lettünk volna képesek soha kifizetni. Mert a bűn egy szellemi dolog, mi pedig legfeljebb egy fizikai dologgal próbáltuk volna megoldani. Így próbálkoztunk volna megváltani magunkat. De az ember nem tudja megváltani magát! Sok keresztény, ahol téves tanítások vannak, próbálják saját magukat megváltani. Nem lehet, mert fizikai cselekedetekkel nem lehet a szellemi dolgot hatástalanítani. Ezért kellett Jézusnak meghalni, hogy Ő a szellemi síkon is elvégezze a munkát. Szoktam említeni, hogy ha kimész a horgásztóra és közben kilyukad a csónak, akkor el kell döntened, hogy vizet mersz vagy evezel, mert a kettő együtt nem megy. Úgyhogy az ember saját magát soha nem tudta volna megváltani, ezért kellett egy helyettesítő. Ez Isten kegyelme, annak köszönhetjük.

Azt a hatalmat, azt a győzelmet, amit Jézus megszerzett a pokolban, azt nekünk adta. Gyakorlatilag két részről vagyunk biztosítva erő és hatalom szempontjából, hogy a Szent Szellem ereje bennünk van, az az erő, ami Jézust feltámasztotta a halálból. Ez Isten leghatalmasabb munkája volt, amikor Jézust feltámasztotta a halálból. Ilyen még nem volt a földke-

rekségen. A hatalom helyén ülünk Krisztussal együtt és onnan uralkodunk. Ez a hatalom és ez az erő a miénk. Dicsőség Istennek!

A királyokat az uralkodás jellemzi. Ők rendeleteket hoznak és parancsolnak a szellemi birodalomban. Gyakorlatilag az oldás-kötés ez, a Máté 18,18 szerint megkötjük a sötétség erőit. Ezt most úgy tudod esetleg elképzelni, hogy fogsz egy zsákot, egy krumplis zsákot vagy egy kukoricás zsákot, s ha bekötöd a száját, nem jön ki belőle az ellenség. Mert a mesében a kismalac is bekötötte a farkast a zsákba. A másik pedig, mint a karhatalom megbilincseli, megkötözi a bűnözőket. Tehát ártalmatlanná tesz. Ezt el kell képzelned hozzá, amikor kiadod a kötésnek a rendeletét. Az oldás pedig arra vonatkozik, hogy kioldjuk (kiárasztjuk) az angyalokat, a segítőinket, a Szent Szellem erejét, a jó dolgokat, hogy menjenek és végezzék a munkát az érdekünkben.

Gyöngyszemek:

Múlt héten volt szó a megvallásokról. Az Úr adott hozzá még egy kis világosságot, hogy amikor a kék és a zöld imakönyvekből a megvallásokat tesszük... Szándékosan nem azt mondtam, hogy olvassuk, mert más olvasni és más hatalommal imádkozni. Isten azt mondta, hogy az Igét adtam a szádba és egy másik Ige pedig azt mondja a Zsoltárokból, hogy az angyalok arra figyelmeztetnek, arra fülelnek, hogy mikor mondjuk ki az Igét. Tehát amikor elmondunk egy igei megvallást, akkor elimádkozzuk az Igét, ami felkent, Isten erejével teljes. Akár az igegyűjteményből, az imakönyvből vagy csak egyszerűen van egy Ige, amit az Úr az ember szívére helyez, és azt imádkozza el. A következőt képelem el a képzelőerőmmel: a menny erőforrásai, vagyis az angyalok, a Szent Szellem, az Úr Jézus elkezdik végrehajtani azt, amit elimádkoztam. Csupán elolvasni az imádságot, annak semmi értelme, hanem hozzá kell társítani ezt a fajta hitet, hogy a kimondott Ige valamit elvégez és valami történik. Azt hiszem így kicsit kerekesebb a kép most.

Elkezdünk imádkozni értetek, mert a gyógyító kenet most igencsak működésben van. Imádkozzunk a szövegek felett, hogy haza tudjátok vinni Isten erejét. *Az Úr Jézus Krisztus szent nevében hittel rátesszük a kezünket ezekre a kelmékre, szövegekre, amit hoztatok. Kiárasztjuk Isten erejét, a feltámadás erejét, a szabadító kenetet. Köszönjük, Uram, a Te életedet, amely kiárad ezekbe a szövegekbe és eljut az otthonokhoz. Hálát adunk, Uram, a szabadító munkádért. Köszönjük, Úr Jézus, hogy Te helyettünk és értünk voltál a kereszten, megváltva bennünket minden átoktól. Köszönjük, hogy a Te sebeid által nyertünk gyógyulást, szabadulást. Köszönjük, Uram, a bevégzett munkádat! A szent véráldozatodat! Minden dicsőség téged illet! Hittel megvalljuk, hogy ezek a szövegek, ruhadarabok, amelyek kenettel teljeseek, otthon a beteg testekhez érintve meghozzák a változást, a szabadulást, mert a kenet, ahogy beárad a testbe, kivezeti a hazug tüneteket, a problémákat a testből, a Jézus nevében. Mert a test arra rendeltetett, hogy egészségben járjon. Megparancsoljuk minden testnek, a*

gyülekezet minden tagjához szólunk most, hogy a test hallja meg, nyissa meg a fülét és vesse le a hazug tüneteket! Öltözzé magára az Úr Jézus Krisztus sebeiben kapott szent gyógyulást és abban járjon, mert az jog szerint az övé, a Jézus nevében! Ámen.

Múlt héten közösen imádkoztuk az országunkért szóló imát, most pedig elimádkozzuk a településünkért. Hatalommal!

Hálát adunk Istennek, hogy megismerhettük az igazságot, megismerhettük az egy élő Istent és nincs szükség pótszerekre. Pótkávé? Malátakávé? Nincs szükségünk pótszerekre, mert a mennyei apukánkkal kapcsolatban vagyunk. Isten van az első helyen az életünkben. Mert ha valami más lenne az első helyen, az bálvány lenne, ami nem kedves Isten előtt. Mindaz bálvány, amit Istennél magasabbra helyezünk és magasztalunk.

Minden megoldás Istennél van! Hálát adunk az Ő jelenléteért, a mai alkalomért. Megköszönjük a hiteteket! Megköszönjük a vetéseket! Megáldjuk azt, hogy sokasodjon, szaporodjon, növekedjen, bőséges gyümölcsöt hozzon. Elváró hittel várjátok az aratást, mert anélkül nem működik. Soha nem feledkezünk meg róla, hogy megáldjuk vetéseiteket, Jézus nevében!

A Hiszekegy imájára hívunk meg benneteket, de mi Pál apostol levele alapján mondjuk el. Pál apostol pedig azt írja, hogy aki a szívében hiszi, és a szájával kimondja, hogy Jézus Krisztus meghalt, feltámadt, és megkéri Őt, hogy legyen az élete Ura, akkor újjászületik a belső embere, a szelleme, és üdvösséget nyer. Így hangzik az imádságunk: Teremtő Istenem! Válaszolva a hívásodra, Eléd állok, és fennhangon, hittel imádkozom a Hiszekegy imájának Pál apostol szerinti változatát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia, aki meghalt az én bűneimért, és feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Én a krisztusi utat választom, és a szívemet megnyitom és átadom Neked. Megvallom, hogy Jézus a Megváltóm, Gyógyítóm, és Szabadítóm! A hittel elmondott imám által újjászülettem Krisztusban, és így teljes megváltást, üdvösséget nyertem. Az Ő szent vére megtisztított engem minden bűntől. Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet! Ámen.

Megköszönjük az Úr Jézusnak, hogy közösségben lehettünk vele. Áldott és gyümölcsöző hetet kívánunk nektek!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

